

Titel: Församlingen i utveckling
Ämnesområde: Pastoralteologi
Poäng: 10
Institution: Metodistkyrkans Nordiska Teologiska Seminarium, Överås

Studentens namn: Anne Grudeborn
Vägleddarens namn: Jörgen Thaarup
Studentopponent: Maria Winberg
Läroopponent: Ingrid Svensson

Tidsangivelse: Tisdag 22 maj

Innehållsförteckning

1		Sida
1.1	Inledning	4
1.2	Bakgrund	4
1.3	Problemformulering	5
1.4	Metod	5
1.5	Källor	5
1.6	Disposition	5-6
2	Kyrkan i kris	
2.1	Sjunkande medlemsantal	7-8
2.2	Verksamhet	8-9
2.3	Kan Guds tilltal störas	9-11
2.4	Sekularisering	11
2.5	Människosyn	12-13
3	Församlingens teologi	
3.1	Församlingen	13-14
3.2	Förebilden	14-15
3.3	Lärjungar	15-17
3.4	Fornkyrkan	17
3.5	Utveckling	17
3.6	Kyrkan/Församlingen i storstaden	18-19
3.7	Kallelse	19-20
3.8	Förvaltande av nådegåvor	20-21
3.9	Ledarskap	22
3.10	Herde och jord	22-23
3.11	Helig Ande	23
3.12	Församlingen ett tecken	23
3.13	Verksamhet	24
3.14	Växt	25-26
3.15	Vägen till Fadern	26

4 Ledarskap

4.1	Inledning	27
4.2	Historia	27-28
4.3	Utveckling	28-29
4.4	Prästrollen	29-30
4.5	Ökade krav	30-31
4.6	Den lilla församlingen	31-32
5	Konklusion	33-34
6	Avslutning	35
7	Litteraturförteckning	36

1. Inledning

Att tillhöra en församling är en underbar gåva!

En gåva som kan skänka så mycket liv, kärlek och hopp mitt i en tid där den stressade människan försöker att finna sig tillrätta i tillvaron.

Att tillsammans få möta Gud och varandra i ett utbyte människor emellan är en av de viktigaste delarna i en människas liv. Denna del håller sakta på att falla bort för den moderna människan.

Min önskan är att Gud, kyrkan och församlingen skall få en naturlig och central plats hos människor igen. Hur detta skall ske är en fråga som vi har att brottas med i våra kyrkor idag.

Jag ser det som en viktig och intressant uppgift att studera och fundera över församlingen. Församlingen är en nådegåva och har en viktig plats att fylla i samhället och i människors liv. Det är av största vikt att kyrka och församling ”tar tillbaka den mark man förlorat”.

1.2 Bakgrund

Som vi vet så går kyrkan ”bakåt”. Medlemsantalet sjunker och människor går inte till kyrkan på alls samma sätt som man gjorde förr.

Både mannen och kvinnan i dagens samhälle måste jobba för att få det att gå runt.

Jag utgår ifrån att det var kvinnan i hemmet som förr samlade ihop sin familj och gick iväg till kyrkan. Det var en tradition och något som tillhörde veckan.

Denna tradition har någonstans på vägen försvunnit och det är inte alls självklart att gå till kyrkan på söndagar. Det är mer självklart att man inte går till kyrkan varken på söndagar eller någon annan dag i veckan.

Den kyrkliga traditionen för många människor sträcker sig till 1:sta advent, dop, bröllop, konfirmation och begravningar.

Denna förändring har skett under en ganska kort tid och någonstans måste det komma till en radikal förändring om kyrkan och församlingen skall ha sin plats hos människor i framtiden.

1.3 Problemformulering

Uppsatsens syfte är att utveckla en församlingsteologi i ljuset av den kris som kyrkan befinner sig i.

1.4 Metod

Jag vill först beskriva den kris som kyrkan/församlingen befinner sig i. För det andra vill jag beskriva hur en församlingsteologi kan se ut för att kunna motsvara de utmaningar som tiden ställer. Avslutningsvis vill jag särskilt beskriva det ledarskap som tidens församlingar kräver.

1.5 Källor

- Jag har min utgångspunkt i den metodistiska kyrkotraditionen, dels mina egna erfarenheter från min församling som är en storstadsförsamling mitt i Göteborg, dels genom den beskrivning av kyrkan/församlingen som anges i metodistkyrkans kyrkoordning.

- Jag använder beskrivningar av kyrkans kris.

- Dessutom använder jag olika teologier om församlingsutveckling, litteratur som fokuserar på ledarskap och strategier, litteratur som fokuserar på att söka förnyelse i kyrkans tradition.

1.6 Disposition

Kyrkan lever i en kris som är tydlig för många kyrkor, medlemsantalet sjunker i våra församlingar och man försöker att finna sätt att överleva så att inte församlingarna skall behöva lägga ner. Sekulariseringen är tydlig i vårt land.

Våra församlingar är livsviktiga för kyrkan. Det är församlingarna som lever nära människor, det är församlingarnas uppgift att göra lärjungar. Församlingen har en viktig plats i dagens samhälle, men det är inte lätt att hitta ett sätt att nå ut med budskapet till den moderna människan i dagens samhälle.

Ledarskapet har en viktig roll. Dessvärre fungerar det inte alltid som det borde. Det krävs mycket av pastorer idag. Det räcker inte att vara pastor utan en rad andra kunskaper krävs.

Nådemedel

Medel som Gud använder för att förmedla sin nåd till oss människor. Om människan ställer sig i strömmen av nådemedel så kan hon vara säker på att Gud förmedlar sin nåd.

Metodistkyrkan har fyra nådemedel: Bibeln, Bön, Församling, Sakrament: dop och nattvard.

Vi kan aldrig sätta några gränser för Guds handlande. I sin makt kan han verka omedelbart och direkt utan några medel¹ men Gud har ändå givit oss hjälp att nå honom genom nådemedlen.

Nådegåvor

I en församling finns människor som har fått del av helig Andes gåvor.

Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta.²

Församlingen är beroende av att människor fått del av *olika* nådegåvor som kan samverka till en enhet då församlingen är en enda kropp.

¹ Källstad Thorvald. Trons Väg. 1981 s.56

² Bibel 2000 1Kor. 12:7

2 Kyrkan i kris

2.1 Sjunkande medlemsantal

Den protestantiska strömningen är i en kris.

- Om ”kyrkan” kommer att falla i medlemsantal så som den gör nu kommer det inte att finnas några kyrkosamfund nästa decennium.
- Människorna i församlingarna kan inte grunden i vad kyrkan lär ut. Kyrkans ledare är rädda för att leda.
- Det måste hittas ett nytt mönster i organisationen, det är dags för lokala initiativ och kontroll.³

Metodistkyrkan i USA hade när den var som störst över 11 miljoner medlemmar och år 1995 var det 8,5 miljoner. Det finns över 37 000 lokala metodistkyrkor som betjänar befolkningen i USA. Endast 140 platser av 3105 storkommuner saknar en metodistkyrka.⁴

På 1900-talet byggde metodistkyrkan i USA många college för man ansåg att välutbildade människor kommer att bli bra ledare. Vad som hände var att ju mer välutbildade människorna blev ju färre barn skaffade de sig och medlemsantalet för kyrkan sjönk. Folk flyttade på sig, generationsskiften under andra världskriget och Amerikas krig i Vietnam gav så stora förändringar i Amerikas historia och det påverkade kyrkan.⁵

Vi i Sverige brukar ”trösta” oss med att metodistkyrkan i USA är stor. Men som vi här kan se, även om den är stor så går metodistkyrkan i USA också bakåt, förlorar medlemmar har svårt att få tag på bra ledare osv.

Den största tillväxten i metodistkyrkan finns idag i Afrika och Sydamerika. Detta innebär att den del av världen där kyrkan växer har minst med pengar och den del av världen där kyrkan stagnerat eller minskar har mest med pengar. Detta är ett problem för kyrkan idag.⁶

Ron Crandall har gjort en studie på små församlingar i USA där medlemmarna är under 200 st eller 100 st aktiva. Varför han gjort en studie på små församlingar beror på :

³ Frank Thomas Edward. Polity, Practice and the Mission of The United Methodist Church. 1997. s.21

⁴ Ibis., s.26

⁵ Frank Thomas Edward. Polity, Practice and the Mission of The United Methodist Church. 1997. s.26-28

⁶ Kabinettets rapport till årskonferensen 2007

Många små församlingar kämpar för sin överlevnad och varje år får tusentals församlingar lägga ner, som en gång var bra, fungerande församlingar.⁷

Detta liknar situationen vi har i Sverige där vi varje år lägger ner en massa församlingar om man räknar med alla våra olika samfund och kyrkor vi har i Sverige. Crandells studie omfattade 11 olika samfund.

Vi som är metodister, en del av Guds folk, har kommit till en kritisk punkt. Vi kan inte längre leva på vårt arv i tron utan måste följa Jesus in i en ny era utan att luta oss tillbaka på vårt arv. Medlemsantalet sjunker, de ökande finansiella lasterna är en börda för våra församlingar.⁸

Vi måste välja en väg att följa Jesus Kristus in i en ny era utan det arv av tro som vi haft med oss som metodister.⁹ Det finns signaler från våra andra samfund och kyrkor som tydligt pekar på att metodistkyrkan med sin teologi, sin Guds – och människosyn och sin kyrkosyn har en klar plats i dagens samhälle.¹⁰ Metodistkyrkan kan inte luta sig tillbaka på sitt arv längre, metodistkyrkans teologi är viktig för människor i samhället, ja då måste metodistkyrkan finna nya vägar att få ut sitt budskap.

2.2 Verksamhet

Dagens kvinnor engagerar sig inte i MKK – Metodistkyrkans Kvinnor på samma sätt som man gjorde förr. MKK hade en naturlig plats för att representera kvinnorna i en mansdominerad värld.

Detta finns det inget behov av längre då kvinnorna är mer jämställda med mannen i dagens samhälle. Detta är den största anledningen till att MKK har en kris.¹¹

Kanske är det dags för kvinnorna att samla sig igen. Inte för att de skall vara en grupp som skall representera kvinnorna i ett mansdominerat samhälle, utan för att kvinnor kan utträta mycket tillsammans som blir jättebra.

Jag har på den sista tiden hört vänner prata om att de börjat med symöten. Symöten var vanligt förr och man träffades en gång i veckan. Nu verkar det som att ”symöten” inte går ut

⁷ Crandall Ron. Turnaround strategies for the small church. 1995. s.10-11

⁸ Frank Thomas Edward. Polity, Practice and the Mission of The United Methodist Church. 1997.s.33

⁹ Vital Congregation Faithful Disciples. Vision for the church. The United Methodist Council of Bishops. 1990. s.9

¹⁰ Kabinettet rapport till Årskonferensen 2006

¹¹ Thaarup Jörgen. Methodism with a Danish face. 1998. s.220-221

på att just sy, utan en anledning till att träffas. Det är mötet som verkar vara det viktiga inte hur ofta man ses eller vad man gör.

Barnverksamheten fick det svårare i och med att fritidsverksamheten som kom in i samhället. Likaså har ungdomsverksamheten fått det svårare genom den stigande pressen på skolungdomar, ungdomarnas engagemang i olika ungdomsföreningar, TV, video och dataspel.¹²

Verksamheterna i våra församlingar måste nyorientera sig. De har fungerat i 100 år och det är en lång tid, men inte om man ser på den 2000-åriga långa historien.¹³

2.3 Kan Guds tilltal störas?

Har vi blivit alldeles för vana vid att inte finnas i tystnaden?

Det skulle vara otänkbart för oss att titta på en film utan att det var bakgrunds musik som hjälpte oss att känna hur vi skall uppleva scenerna i filmen. Mår vi dåligt sätter vi på en viss sorts musik. Vi har musik och ljud för alla tillfällen och skapar den ”rätta” stämningen med musiken. Vi använder oss av musiken på ett liknande sätt som människan förr använde sig av elden mot vilddjuren. Elden skrämde bort vilddjuren och musiken och allt ljud ”skrämmar bort” tystnaden. Har vi blivit sämre på att lyssna? Vad innebär detta för oss när det gäller vår förmåga att höra Guds tilltal och lyssna på vår eget hjärta?¹⁴

Kan man som gudstjänstledare stå ivägen för Guds tilltal till människor? Jag tror att det är möjligt. Det är viktigt att vara väl förberedd, att finnas i nuet. Om gudstjänstledaren är väl förberedd kommer det att prägla gudstjänsten på ett bra sätt. Är gudstjänstledaren oförberedd så markerar det frånvaro i gudstjänsten.¹⁵ Som gudstjänstledare bör man göra allt man kan för att inte ”stå ivägen”, utan göra allt för att hjälpa till att öppna upp.

Att vara lärjunge till Jesus innebär först och främst att lyssna till Mästaren. Lyssnandet måste vara lärjungens första ansvar. Hur skall han annars kunna veta vad Mästaren vill. Och hur skall han kunna lyssna om inte han själv är tyst. Om jag sitter och samtalar med någon och själv hela tiden pratar i mun på denne, slår personen i fråga troligen till slut näven i bordet och: Jamen du lyssnar ju inte på mig!”. Lärjungaskap bygger på lyssnande. Lyssnande bygger på tystnad.

¹² Thaarup Jörgen. Methodism with a Danish face. 1998. s.221

¹³ Ibis., s.220

¹⁴ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.46-47

¹⁵ Lundberg Lars-Åke. Tillsammans i gudstjänst. 2002 s.30-31

Varför drog sig annars Bibelns gudsmänniskor så ofta undan till öde och tysta platser under kortare och längre tid? ¹⁶

TV har ersatt aftonbönen! Förr talade vuxna med sina barn om Gud, att Gud skapat världen och man bad aftonbön tillsammans. Barnen var med vid begravningar och togs med i samtal om livet och döden. TV har ersatt aftonbönen och om döden talar man inte längre. Men trots detta ställer barn existentiella frågor. ¹⁷ Är det vi vuxna som inte svarar på Guds tilltal genom att föra barnen från livets centrum?

Det finns de som inte tycker om ordet ”anpassa sig”. Man menar att i kyrkan ska vi inte anpassa oss efter vad folk vill ha, utan förkunna ”rent och klart”. Alldeles riktigt, men det finns i den äkta kärleken en att förstå och att göra sig förstådd. En vilja att vara på samma nivå. Det har inte med publikfriande anpassning att göra. Kristen tro är inkarnerad förkroppsligad. Gud anpassar sig till oss människor genom att ge oss Jesus såsom människa. ¹⁸

Om vi i kyrkan inte anstränger oss för att göra budskapet så klart och tydligt som möjligt ska vi inte heller förvåna oss över att människor inte kommer till kyrkan. Självklart vill man ha möjlighet till att kunna förstå det som sägs i kyrkan. Det är tillräckligt svårt för en människa som är ovan att gå i kyrkan att exempelvis förstå när man säger ”att Jesus dog för oss”.

Så länge som det finns människor som inte kan inse vilken kris församlingen lever i kommer inget radikalt att hända i den församlingen. Det är i den absoluta botten som något nytt kan komma fram. ¹⁹ Vi söker en ny vision för kyrkan som bara kan komma från Guds egen vision med världen. Anden kallar alla våra församlingar i denna tid av sökande. Vi ber Gud om tydliga tecken så att vi kan förstå vad Gud vill att vi skall göra. ²⁰

Dagens människa har tappat sikte på målet. Karin Boye har skrivit några rader som lyder: ”Nog finns det mål och mening i vår färd – men det är vägen som är mödan värd.” På nätet kan man söka olika vägar hit och dit men det är ont om mål och mening. Målet försvinner utmed vägkanten när vi färdas på vägen som är byggd av små bitar ofullständig information. Vi kommer aldrig fram. Mediet är allt. Budskapet har gått förlorat. ²¹

¹⁶ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.47-48

¹⁷ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.87

¹⁸ Lundberg Lars-Åke. Tillsammans i gudstjänst. 2002 s71

¹⁹ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.62

²⁰ Vital Congregation Faithful Disciples. Vision for the church. The United Methodist Council of Bishops. 1990. s.11

²¹ Malm Magnus. Fotspår i glastrappan. 1999. s.22

Dagens moderna människa är alltid på väg. På väg till jobbet, på väg i bilen, på väg på nätet, på väg...

”När friheten har ett namn” var en av Ericssons reklamkampanjer för mobiltelefon. Nu får du inte ens vara ifred för telefonen i skogen. Frihet?²²

Vi är bra på att blockera oss för Guds tilltal med att ständigt vara på väg och inte ta oss tid att vara stilla och verkligen försöka lyssna in vad Gud har att säga.

2.4 Sekulariseringen

Om sekulariseringen får stå för öppenhet och frigörelse så kan den vara positiv.

Sekulariseringen kan vara både negativ och positiv för kristendomen. Positiv om den får stå för frigörelse från religionernas förtryck och förmyndarskap. Negativ om den innebär en frigörelse från den kristna tron. Sekulariseringen i västvärlden har blivit negativ och övergått i sekularism.²³

Sekularism är en ideologi, en sluten världsåskådning som fungerar ungefär som en religion²⁴

Sekelskiftet var det stor del av prästerskapet i svenska kyrkan som trodde att kyrkan inte skulle överleva. Pessimismen var stor. Men i början av 1900-talet växte en studentrörelse fram i protest mot den pessimism som fanns i landet. En slogan skapades som var ”Kyrkan som Guds gåva till svenska folket”. Pessimismen byttes till optimism och en rad bra teologer, församlingspräster, politiker och kulturpersonligheter kom ut av ungdomsrörelsen.²⁵

Var finns den vilja och det engagemang för att kämpa mot det onda som är naturligt i en levande kyrka? Vi måste våga ta vårt ansvar och handla även om det kortsiktigt tycks vara impopulära handlingar. Här finns inte tid för psykologiseringar, det som behövs är handling. I annat fall barkar det rakt åt helvete. Nu får inte kyrkan viska fram sitt budskap längre. Trons budskap är: frid/fred på jorden. Vi måste ställa oss på barrikaderna och ropa ut vår tro på en kristen människosyn och en etik som tar hänsyn till alla människors bästa.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er skall ni också göra för dem. Matt. 7:12
Jesu ord måste bli sanna för oss och tillämpade av oss. Det är vårt samhälles räddning.²⁶

Hur långt är vi beredda att gå? Vi kan inte bara styra vilka barn som skall födas utan också vilket kön de skall ha. Snart är det bara vädret vi inte kan planera, men vänta bara – vi skall nog visa vem som är Gud.²⁷

²² Malm Magnus. Fotspår i glastrappan. 1999. s.17-18

²³ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.92-93

²⁴ Ibid., s.91

²⁵ Ibid., s.220-221

²⁶ Ibid., s.229

²⁷ Malm Magnus. Fotspår i glastrappan. 1999. s.17

2.5 Människosyn

Bibeln styr kyrkans människosyn.

Det viktiga med en kristen människosyn är att vara människa – eller snarare att bli människa. Gustav Wingren skriver: Adam är icke mänsklig. Han ville bli gudomlig, det var det omänskliga maktbegäret som blev hans död.²⁸

I den kristna människosynen finns inget makt begär. Det bygger på att tjäna sin medmänniska. Att tjäna är att leda sin medmänniska fram till Kristus.²⁹

Människosynen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.³⁰

Men Gud vet att den dagen ni äter av frukten öppnas era ögon, och ni blir som gudar med kunskap om gott och ont.³¹

När Gud kallar Abraham för att skapa ett folk på jorden som kan förverkliga hans avsikter med hela mänskligheten, ger han det rättvända förhållandet mellan Gud och människa: ”Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort.” Ormen ljög alltså. Gud vill inte göra människan liten utan stor. Det är när människan på egen hand vill göra sitt namn stort som hon oemotståndligt tycks glida ut i en märklig anonymisering och bli ett ting bland andra.³²

Du skall slita för ditt bröd i ditt anletes svett tills du vänder åter till jorden. Ty av jord är du tagen, jord är du och jord skall du åter förbli.³³

Människan erhåller livet som en gåva från Gud. Människans existens är beroende av att Gud existerar. Det finns specifika egenskaper som skiljer sig mellan människa och andra levande varelser. Trots skillnaden mellan människor är dessa egenskaper gemensamma för alla människor: Människan är skapad till Guds avbild. Gudsavbilden betecknar ett sant mänskligt liv, ett sådant som framträder i bilden av Kristus. Att människan är skapad till Guds avbild tolkas på olika sätt av teologer, men en rimlig tolkning är att hon är en rationell varelse, speciell förmåga att uppnå gemenskap med Gud, nå fram till etisk insikt. Människan är en moralisk varelse till skillnad från djuren.

Människan kan visa omsorg, det framträder tydligast i bilden av Jesus Kristus som enligt kristen tro är den sanna människan. Människan har också som skapad till Guds avbild ett ansvar för sin omgivning och ett förvaltarskap för naturen och andra varelser.

²⁸ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.79

²⁹ Ibid., s.80

³⁰ Bibel 2000 Mark. 10:45

³¹ Ibid., 1Mos. 3:5

³² Malm Magnus. Fotspår i glastrappan. 1999. s.12

³³ Bibel 2000 1Mos. 3:19

Som skapade till Guds avbild är alla människor jämlika.³⁴

3 Församlingens teologi

3.1 Församlingen

Det minsta man kan vänta sig av en levande församling är att den är öppen för kravet att vägleda och vårda alla människor på den plats där församlingen finns, att samarbeta med andra församlingar, att värna om Guds skapelse och ta ansvar för miljön och att ta del i kyrkans världsomfattande uppdrag.³⁵

Församlingen är Kristi kropp där alla delar är lika viktiga. Församling är en gemenskap av troende människor som firar gudstjänst tillsammans och där Guds ord predikas av människor som är kallade av Gud och där sakramenten rätt förvaltas i överensstämmelse med Kristi egna instiftelse³⁶.

En del av metodistkyrkan och den universella kyrkan:

Församlingen är en gemenskap av människor som har bekänt sin tro på Kristus, har blivit döpta och avlagt löftena för medlemskap i Metodistkyrkan och som är sammanslutna i gemenskap som en metodistförsamling för att höra Guds ord, mottaga sakramenten, prisas och tillbe den Treeniga Guden och främja det verk som Kristus anförtrott sin kyrka.³⁷

Församlingen bedriver verksamhet i kyrkan för församlingsmedlemmar och människor i olika åldrar som på olika sätt vill ta del av kyrkans/församlingens liv.

Om en del (lem) i församlingen inte fungerar så påverkar det hela församlingen. Församlingen är beroende av alla de olika delar som finns inom församlingens ram.

Det är inte så svårt att se hur en församling tekniskt sett blir en församling och hur församlingen skall fungera men det står klart och tydligt att ”det minsta” man kan vänta sig av en församling är att vara öppen för kravet att vägleda och vårda *alla* människor på den plats församlingen finns. Om detta är det minsta man kan vänta sig av en församling då kan man skönja att det kan finns en oerhörd styrka och kraft i en församling. Här sägs det att kravet är att vara öppen för att vägleda och vårda *alla* människor på den plats som församlingen finns.

Vad ligger i att vara ”öppen för”. Är det att vara passiv och att vänta på att människor skall finna församlingen eller är det att vara aktiv och komma utanför kyrkans väggar för att tala om att församlingen finns och faktiskt har ett ansvar eller rättare sagt ett krav att vägleda och

³⁴ Bexell Göran. Grenholm Carl-Henric. Teologisk etik. 1997. s.187-188

³⁵ Kyrkoordningen 1997 §202 s.89

³⁶ Kyrkoordningen ”Det världsvida uppdraget” 1997 §201 s.89

³⁷ Ibid., §203 s.89

vårda människor i samhället. Det borde vara en självklarhet att det är församlingens ansvar att nå ut i samhället, att vara på platser människor finns, men för att vi skall nå dit så måste församlingen inse att det är främst på församlingens plan som kyrkan möter världen. Församlingen är en strategisk bas, varifrån de kristna går ut i det mångskiftade samhället. Det är församlingens uppgift att under den helige Andes ledning, hjälpa människor att personligen lära känna Jesus Kristus och var dag leva i ljuset av sin relation till Gud.³⁸

3.2 Förebilden

Lärjungaskaran under Jesu ledning och församlingarna i Jerusalem och Antiokia som de beskrivs i Apostlagärningarna 2:42-47, 4:32-37 är förebilden för de troendes gemenskap.³⁹

Och de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna. Alla människor bävade: många under och tecken gjordes genom apostlarna. De troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt. De sålde allt vad de ägde och hade och delade ut åt alla, efter vars och ens behov. De höll samman och möttes varje dag troget i templet, och i hemmen bröt de brödet och höll måltid med varandra i jublande uppriktighet av glädje. De prisade Gud och var omtyckta av hela folket. Och Herren lät var dag nya människor bli frälsta och förena sig med dem.⁴⁰

Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt. Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om att herren Jesus hade uppstått, och de fick alla riklig del av Guds nåd. Ingen av dem led någon nöd. De som ägde jord eller hus sålde sin egendom och kom med köpesumman och lade ner den vid apostlarnas fötter, och man delade ut efter var och ens behov. Josef en levit från Cypern som apostlarna kallade för Barnabas, det vill säga Tröstens son, sålde också han en åker han ägde och lade ner pengarna framför apostlarna.⁴¹

Evangeliet var hårt bundet till Jesu liv för lärjungarna. När han var död fanns det inget kvar. Inget annat än att de bevittnat att Jesus var uppstånden kan vara förklaringen på den vändningen från total besvikelse till brinnande glädje om vissheten att han lever så att de är beredda att dö för sin tro.⁴²

³⁸ Kyrkoordningen ”Det världsvida uppdraget” 1997 §202 s.89

³⁹ Thaarup Jörgen. Methodism with a danish face. 1998. s.46

⁴⁰ Bibel 2000. Apg. 2:42-47

⁴¹ Ibid., Apg. 4:32-37

⁴² Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.145

Kärnan i apostlarnas budskap var: ”Vi kan inte tåga med vad vi sett och hört” apg. 4:20⁴³

3.3 Lärjungar

Kyrkans uppdrag är att göra lärjungar. Församlingen är det viktigaste sammanhang där detta sker. Kyrkans uppdrag och därmed församlingens uppdrag om att göra lärjungar har kyrkan fått av Jesus. I Matt. 28:19-20 kan vi läsa ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sonens och den Heliga Andens namn och lär dem att hålla alla bud jag givit er”.⁴⁴

Om man utgår ifrån att detta är grunden i kyrkans uppdrag och att församlingen är det viktigaste i sammanhanget där detta skall ske, så kan man lätt förstå att församlingen är livsviktig för kristendomen. Därför bör det vara alla kyrkors främsta mål att få församlingarna ute i samhället att fungera. Visserligen är det viktigt att kyrkan centralt också fungerar men om inte församlingarna fungerar där människorna finns så är det svårt för kyrkan att utföra sitt uppdrag.

Vi skall gå ett steg längre och titta på hur vi kan nå vårt uppdrag. Även här tar vi hjälp av metodistkyrkans kyrkoordning. Det finns en gedigen lista om hur vi når ut till människor och hur vi skall förvalta vårt uppdrag att ”göra lärjungar”. Här kan vi se hur vi skall gå till väga för att nå ut till människor och vad som förväntas av oss.

Vi gör lärjungar genom att:

- Förkunna evangeliet
- Hjälpa människor att överlåta sina liv åt Gud genom Jesus Kristus
- Fostra människor i kristen livsföring genom gudstjänst, dop, nattvard, bibelläsning och andra studier, bön och övriga nådemedel
- Sända människor i världen för att leva i kärlek och rättvisa som Kristi tjänare genom att hela de sjuka, mätta de hungriga, ta sig an främlingar, frigöra de förtryckta och verka för samhällsstrukturer som står i överensstämmelse med evangeliet
- Uppsöka, välkomna och uppta människor i Kristi kropp.⁴⁵

När de hade ätit sade Jesus till Simon Petrus: ”Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?” Simon svarade: ”Ja, herre, du vet att jag har dig kär.” Jesus svarade: ”För mina lamm på bete.”

⁴³ Ibid., 147

⁴⁴ Kyrkoordningen ”Kyrkans uppdrag och tjänst” s 88

⁴⁵ Kyrkoordningen ”Sättet vi utför vårt uppdrag” s.89

Och han frågade honom för andra gången: ”Simon Johannes son, älskar du mig?” Simon svarade: ”Ja, herre, du vet att jag har dig kär.” Jesus sade: ”Var en herde för mina får.” Och han frågade honom för tredje gången: ”Simon Johannes son, har du mig kär?” Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: ”Har du mig kär” och han svarade: ”Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.” Jesus sade: ”För mina får på bete.”⁴⁶

Uppdraget gäller inte att fostra trogna gudstjänstbesökare, vare sig i folkkyrklig eller frikyrklig tappning. Uppdraget gäller att fostra mogna lärjungar, som i ljuset av den allmänkyrkliga arvet får vägledning till att lära känna Gud och göra honom känd i världen⁴⁷

Det finns en balansgång mellan den gemenskapsaktivitet som församlingen står för och det gudomliga möte som finns i församlingens centrum när församlingen möts, där människor växer i uppgiften att bli Jesu lärjunge. Båda delar är oerhört viktiga, men *strävan* efter att ”göra människor till lärjungar” eller *försiktigheten* med att ”göra människor till lärjungar” får inte ta överhand så att vi missar målet och endast kommer till att ha en trevlig gemenskap i våra församlingar.

Under hela vår historia har det alltid funnits platser som är avskilda för människor för att tillbe Gud. Därför har kyrkan som byggnad en viktig funktion.⁴⁸ En stor nackdel för många kyrkor är att dörrarna inte kan vara upplåsta så att alla människor när som helst kan få komma in och få tillgång till kyrkan som just den viktiga funktion som kyrkbyggnaden kan ha.

Kyrkan som byggnad har också en viktig plats då kyrkan idag är det tydligaste synliga tecknet på Jesus Kristus Guds son. Kanske är det då också viktigt hur kyrkan ser ut, att man verkligen vet att det är en kyrka.

Jesus markerar redan från början att han och den kristna församlingen är oskiljaktig därmed gör han inställningen omöjlig som finns i vår tid att:

Gud kan jag tänka mig och möjligen Jesus men absolut inte kyrkan.⁴⁹

Saul trodde att han förföljde den kristna kyrkan när han mötte Jesus på Damaskusvägen. Jesus säger ”Saul, Saul varför förföljer du mig?” Paulus förstod att Jesus var ett med den kristna kyrkan. Senare skriver han till församlingen i Korint som var full av interna problem.

⁴⁶ Bibel 2000 Joh. 21:15-17

⁴⁷ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. 279

⁴⁸ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.143

⁴⁹ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.40-41

Ni utgöt Kristi kropp och är var för sig delar av den.⁵⁰

3.4 Fornkyrkan

Under fornkyrkans tid var omvändelse inte bara att man sa ja till Kristus, vem man sa ja till utan också vad man sa nej till. Den bestämda formen Herren reagerade omvärlden på. När man väl blivit medlem i någon samman slutning efter speciella ceremonier, hindrade inget att man var med i olika sammanslutningar och religioner. Detta var något som var otänkbart för de kristna och man gjorde slut med sina gamla gudar och när man blev omvänd. Jesus var Herre inte någon annan. Att alla de kristna trodde på Jesus var inte anledningen till förföljelsen utan att de vägrade offra till kejsaren och de romerska gudarna.⁵¹

3.5 Utveckling.

John Wesley predikade ute bland folket vid gruvorna. Detta ledde till att många kom till tro och man startade sällskap som träffades i hemmen för att dela den kristen gemenskap.

Från början så hade de metodistiska sällskapen sina möten på torsdagar. Wesley ansåg att människor skulle gå till den anglikanska kyrkan för att ta del av nattvarden.

Så småningom tillät Wesley att om man bodde mer än 2-3 miles från närmaste anglikanska kyrka så fick man träffas i egen byggnad på gudstjänsttid på söndagar.

1743 firade metodisterna den första nattvarden i sin egen byggnad. Det var i ett kapell i West Street, London som metodisterna hade övertagit från hugenotterna.⁵²

John Wesley var resepredikant och satte igång en massa grupper som han undervisade, men andra byggde sedan upp metodistförsamlingarna

Nu handlade detta om en kanske liten del, men betydelsefull del, i en hel frikyrkas utveckling, men någonstans så kan vi ta till oss att det kan behövas förändring för att även församlingen skall kunna fungera. Hur passar församlingen in i människors liv idag?

Det är viktigt för varje kyrka att lätt känna igen sin identitet som Jesu Kristi kyrka som är planterad av Gud för att gagna alla som kan nås av budskapet om frälsning.⁵³

⁵⁰ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.41

⁵¹ Ibid., s. 114

⁵² Thaarup Jörgen. Methodism with a danish face. 1998. s.56-57

⁵³ Crandall Ron. Turnaround strategies for the small church. 1995. s.68

3.6 Kyrkan/Församlingen i storstaden

Om kyrkan är synlig och modig i storstadsmiljö har kyrkan stora möjligheter. Insatsen från kyrkan måste finnas där människan i staden är i rörelse. Kyrkans plats är i staden där den skadade mänskligheten finns. Kyrkans plats skall vara synlig för ögat. Om kyrkan är Kristi kropp söker hon sig ut till de skadade lemmarna för att återföra dem. Då måste kyrkan finnas där människorna finns i staden. På gatorna, i bostadsområden, på lekplatsen, i skolan, på kontoren, i industrilokaler eller där människor samlas till fest och även bland alla utstötta, knarkare och prostituerade.⁵⁴

Detta går väl ihop med inledningen där kyrkoordningen sa att en församling skall vara öppen för kravet att vägleda och vårda alla människor på den plats där församlingen finns. Men man kan fråga sig hur detta kan bli möjligt och hur man skall tolka ”församlingen” när det gäller en storstad.

Det är lättare att klaga över att människor inte kommer till gudstjänst än vad det är att gå ut och möta människor i samhället för att sprida budskapet.⁵⁵

Här talas det om att kyrka i storstadsmiljön skall vara modig och synlig och då har kyrkan stora möjligheter. Men hur förhåller sig en storstadsförsamling till ”problemet” att de flesta medlemmarna bor i utkanten av staden eller i en närliggande stad. Hur kan det bli en verklighet av att varje församling skall vara öppen för kravet att vägleda och vårda alla de människor som finns på den plats som församlingen befinner sig. Är församlingen församling då den träffas och utgår ifrån kyrkan. Eller tänker man sig församling som en församling som skall ut och ta hand om samhället på den plats där de olika medlemmar bor?

Har man på ett sätt alltid ”jour” - skall man alltid ha en viss beredskap som församlingsmedlem? Precis som en läkare som alltid måste rycka ut om det händer något i närheten? Eller fungerar församlingen som en enhet när församlingen är samlad. Detta är att hårdra men det tål ändå att tänkas på.

Stig Jonsson skriver om något han kallar för ”kvarterskristen”

⁵⁴ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s. 129-139

⁵⁵ Ibid., s.195

Skapa relationer med människor i sitt kvarter. Vara aktiv i det som händer runt omkring. Bjuda hem människor, finnas till om någon drabbas av sorg eller råkar ut för en kris av något annat slag. Detta för att ha möjlighet att sprida evangeliet. Brobygge - Dialog – Vittnesbörd.⁵⁶

Kyrkan skall leva i ett partnerskap med resten av samhället. Samverka med det goda och göra saker tillsammans. Partnerskapet får inte innebära att det från kyrkan finns ett tvång för omvändelse med samarbetspartnern. Erbjudandet och inbjudan till gudstjänst och lärjungaskap skall alltid finnas där, men inte som ett tvång.⁵⁷

3.7 Kallelse

As we come together we are expectant, anticipating that God in Christ Jesus will be with us, and that the Holy Spirit will move among us. We come knowing that any moment, God's World may touch us and change us to new challenges in the service of the Lord. So we gather, seeking vision for the church. We seek insight in to ourselves, perspectives on our world, and discernment of God's purposes for us and for all creation. We begin in hope and expectation that God will reveal to us what we are called to be and to do in days to come as faithful disciples gathered into vital congregations.⁵⁸

Kristna församlingen existerar bara för att Gud kallar – det är Guds vilja. Gud älskar världen och vill att den kärleken skall vara synlig, därför existerar församlingen. Gud vill ha bärare av ljuset, budbärare av Guds barmhärtighet och rättvisa. Vi som är medlemmar i en församling är där för att vi har ett kall. Vårt tjänande är en ström av Guds alltid pågående mission att rädda och förändra världen.⁵⁹

En tanke som kan hjälpa oss i uppdraget att göra lärjungar är att vi inte vet speciellt mycket om Jesu lärjungar. Vi vet deras namn, men inget om deras familjer eller direkta bakgrund. Detta kan vara bra för oss att vi inte vet så mycket om dem. Vi vet att de följde Jesus som valde ut dem, inte som i vanliga fall när en mästare skulle välja sina lärjungar att lärjungarna letade upp sin mästare och bad att få bli lärjunge till honom. Därför är det lätt för oss att

⁵⁶ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.193-194

⁵⁷ Ibid., s.197-198

⁵⁸ Vital Congregation Faithful Disciples. Vision for the church. The United Methodist Council of Bishops. 1990. s.15

⁵⁹ Vital Congregation Faithful Disciples. Vision for the church. The United Methodist Council of Bishops. 1990. s.25

identifiera oss med lärjungarna. Vem som helst kan bli Jesu lärjunge för Jesus kallar oss alla.⁶⁰

När vi ber om att Guds rike skall komma så är det ett tecken från oss som visar att vi är villiga att ändra på oss, villiga att bli en ny människa.⁶¹

3.8 Förvaltande av nådegåvor

Nådegåvorna är olika, men Anden den samme: tjänsterna är olika men Herren den samme. Verksamheterna är olika men gud är den samme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta. Den ene får genom Anden gåvan att meddela vishet, den andre kan med samme Andes hjälp meddela kunskap. En får tron genom Anden, en annan genom samme Ande gåvan att bota, en annan får kraft att göra under. En får förmågan att tala profetiskt, en annan att skilja mellan olika andar. En kan tala olika slags tungotal, en annan kan tolka tungotal. Allt detta åstadkommer en och samma Ande genom att fördela sina gåvor på var och en som den själv vill.⁶²

En man gick och funderade på hur han skulle få ihop ett eventuellt nytt jobb med att fortsätta finnas i församlingen som han fanns i och möjligheten till att bli VD på företaget han jobbade på. Han låg väldigt bra till så chanserna var ganska goda att han skulle få jobbet. Han och hans fru hade pratat om det nya jobbet och hade kommit överens om att det var ok för hemmet att han tog jobbet.

Martin som mannen hette visste att jobbet skulle kräva otroligt mycket tid för honom, det var allt eller inget för honom, han kunde inte sköta det nya jobbet med västerhanden. Den svåraste nöten för honom att knäcka var församlingen som han tillhörde. Han funderade fram och tillbaka på hur ett trovärdigt lärjungaskap skulle hänga ihop med ett jobb som skulle ta all hans tid. Samtidigt som han funderade på att om jobbet inte fick ta all tid så fanns det ingen chans för kristna att jobba på högre befattningar i samhället.

⁶⁰ Vital Congregation Faithful Disciples. Vision for the church. The United Methodist Council of Bishops. 1990. s.55

⁶¹ Ibid., 98

⁶² Bibel 2000 1Kor. 12: 4-11

Han hade en brinnande känsla av att få testa sin kapacitet, han var en väldigt kreativ man och han ville satsa på någonting fullt ut. Han ställde sig frågan om han kunde det i församlingen. Han tyckte inte att styrelse arbetet passade honom. I ungdomsarbetet hade han aldrig känt sig hemma. Han hade ibland funderat på missionsarbete.

Vill du vara med i kören? Var frågan han hade fått. Han tyckte inte att det var något fel på kören men...⁶³

Här gick han omkring i livet och Gud hade gett honom en massa gåvor, förmåga till problemlösning och analys, ett brinnande intresse för globala frågor och uppriktig längtan att få göra det han kan för Gudsrike.⁶⁴

Han kände hur vågskålen ohjälpligt höll på att tippa över i hans inre. Undra just hur det blir med utlandsresorna?⁶⁵

Martin tog säkerligen jobbet som VD. Vi får inte reda på om det berodde på att Martin aldrig fick chansen att delta i församlingsarbetet eftersom hans val verkade bli det nya jobbet och därmed sätta församlingen åt sidan, men det kan ge oss en tankeställare om hur det kan vara. Han hade en uppriktig längtan att få arbeta för Guds rike!

På vilket sätt tar vi hand om nådegåvorna vi har i våra församlingar runt om. Visserligen tillhör det ledarskapet i en församling att fånga upp olika nådegåvor hos medlemmar men det bör också ligga i hela församlingens intresse att människor får komma till sin rätt i församlinglivet. Utan ett konstruktivt utnyttjande av de olika gåvorna i Kristi hela kropp blir kyrkans tjänst ineffektiv. Utan ett ansvarigt ledarskap försvagas denna tjänst vad gäller riktning, innehåll och kontinuitet.⁶⁶

⁶³ Malm Magnus. I Lammets tecken. 1996. s.28-29

⁶⁴ Ibid., s.29

⁶⁵ Ibid., s.29

⁶⁶ Kyrkoordningen "Tjänsten som ordinerad" 1997 s.121

3.9 Ledarskap

Ledarskapet på riksplan har haft högre status än ledarskapet i församlingen. Församlingen har fostrat ledare som har tänkt på riksplan. När identiteten hos medlemmar i församlingen blir starkare till kyrkan på riksplan än vad identiteten är i den egna lokala församlingen så fungerar det inte. Kyrkan fungerar bara i kraft av de lokala församlingarna.⁶⁷

Församlingen måste bereda plats för de gåvor som finns i församlingen. Människan och medlemmen måste få chans att utvecklas i den lokala församlingen. Det blir gott både för den enskilde människan och för församlingen i stort. Ju bättre vi blir på detta ju närmare kan vi komma vårt mål som församling.

3.10 Herde och hjord

Bilden av herde och hjord användes så mycket av Jesus att det blev en bild som blev den mest markanta av församlingen och dess ledare. Bilden kommer från Hesekiel 34:1-31. Jahve är herden och Israels folk är djuren i hjorden. Folket är i exil i Babylon och profeten Hesekiel pekar mot att de skall återvända till Jerusalem och återuppta gudstjänsterna i templet och de religiösa festerna.

Jesus talar om herden som en som går föra sin hjord men även en som samlar ihop hjorden. Herden leder till grönt gräs men herden skall också söka upp och frälsa de förtappade och bortkomna. I Joh. 21:15-21 sätter Jesus, Petrus i apostlatjänst, herdefunktion. Genom kyrkans historia har man förstått att ledaren har en funktion som herde som ordet pastor betyder.⁶⁸

Församlingen har också en bild av vinträdet där Jesus är stammen och församlingen är grenarna. Joh. 15:1-8. Det är Jesajas som talar om vingården och Jesus tar över bilden. Grenarna klarar sig inte om de inte får näring från stammen. Trädet i sin tur beskärs från dåliga grenar. Stammen och grenarna i ett vinträd slingrar sig in i varandra. Jesus säger att han är hela växten inte bara stammen, däremot är församlingen grenarna. Församlingen tas upp i Kristus.⁶⁹

⁶⁷Thaarup Jörgen. Methodism with a Danish face. 1998. s.219

⁶⁸Ibid., s.198

⁶⁹Ibid., s.198

Så länge vi förblir får så segrar vi. Även om vi är omgivna av tusen vargar segrar vi. Men så fort vi blir vargar, blir vi besegrade, ty då förlorar vi skyddet från Herden som inte mättar vargar utan bara får.⁷⁰

3.11 Helig Ande

”Där Herrens Ande är där är frihet”⁷¹ skriver Paulus. Ett osvikligt tecken på den helige Andes närvaro och verkan är att människor finner det lättare att andas inte svårare.⁷²

Bördan blir lättare och den sanna gudstörsten verkar enande på församlingen inte splittrande. Vi får klarare besked om vilken riktning vi skall gå istället för att vi skall känna oss vilsna i tanken om åt vilket håll vi ska. Den sanna gudstörsten gör oss tryggare och säkrare inombords och den får oss att inte tvivla på oss själva och manipuleras av andra.⁷³

3.12 Församlingen ett tecken

I kapitlet ”Kyrkans uppdrag” skrev jag om att Jesus markerar redan från början att han och den kristna församlingen är oskiljaktig därmed gör han inställningen omöjlig som finns i vår tid att: ”Gud kan jag tänka mig och möjligen Jesus men absolut inte kyrkan.”

Ofta återkommande hos aposteln Johannes är att församlingen är ett tecken

Om nu den fulla trovärdigheten redan har förkroppsligats i Jesus, vad är då församlingen i relation till honom? Jo, just ett tecken, en semafor, en signal på hans närvaro i världen. Det är inte oss människor söker, det är Jesus. Allt vi kan vara är ett litet tecken som pekar på honom: ”där finns glädjen”⁷⁴

Kyrkans kall att vara utsänd är fortfarande kyrkans kall idag. Församlingen är en plantskola för att bli utsänd. Jesus var sänd till världen av Fadern – lärjungarna är sända till världen. Alla kristna är sända till världen.⁷⁵

Församlingen blir på pingstdagen det nya templet. 1 Kor. 3:16-17, Ef. 2:20-21.

Detta betyder inte att Gud har begränsat sin uppenbarelse och sitt verk till församlingen, men församlingen blir den naturliga och lokala stället för Guds närvaro och uppenbarelse.⁷⁶

⁷⁰ Malm Magnus. I Lammets tecken. 1996. s.127

⁷¹ Bibel 2000. 2 Kor. 3:17

⁷² Malm Magnus. I Lammets tecken. 1996. s.70

⁷³ Ibis., s.70

⁷⁴ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996 s.82

⁷⁵ Thaarup Jörgen. Methodism with a Danish face. 1998 s.37

⁷⁶ Ibid., s.33

3.13 Verksamhet

Vi skall inte lura oss och tro att avståndet inte har någon betydelse längre i dagens samhälle. Kyrkorna bör ligga på rimligt avstånd från var man bor⁷⁷

I många församlingar så lever verksamheterna sitt eget liv, isolerat från församlingen. Självklart måste all verksamheter ha en viss självständighet. Men meningen är att hela församlingen skall känna hela ansvaret för alla verksamheter inom församlingen så att inte verksamheterna blir egna getton inom samma kyrka.⁷⁸

En viktig del av församlingens ansvar och totala arbete är att jobba med besökstjänst, alkohol- och drogberoende, stöd åt splittrade familjer, behövande äldre människor. Diakoni är att tjäna hela människan ande, själ och kropp. Om inte församlingen har en välutvecklad diakoni så fungerar inte församlingen som den ska göra. Tjänandet – diakonin är något som måste finnas i kyrkan, det är något verkligt och ofrånkomligt i och med att det handlar om att hjälpa människor som behöver hjälp.⁷⁹

För att få ett riktigt grepp om vad diakoni är kan man lämpligast se den utifrån tre olika aspekter:

- 1 Kyrkans sociala omsorg om människan
- 2 Kyrkans socialpolitiska ansvar
- 3 Kyrkans andliga dimension i den sociala omsorgen⁸⁰

Verksamheterna i en församling är målet för ett konkret arbete. Verksamheten och kyrkan är till för något mycket större än konkret arbete: Guds Rike. När verksamheten i en församling fungerar som bäst så förankras inte människan i kyrkan utan i Guds Rike. Människor knyts till Jesus inte till varandra i ett fungerande arbete. Människor som arbetar med verksamhet är bara ett redskap för Guds Rike. Kyrkan får inte bli målet i sig.⁸¹

Efterföljelse är det bästa orden som visar vad Kristendomen står för. Vad man gör med sitt liv ansvarar individen för men man kan hjälpa varandra om man har samma avsikter och mål med livet i gemenskap med andra.⁸²

⁷⁷ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s. 143

⁷⁸ Thaarup Jörgen. Methodism with a Danish face. 1998. s.221

⁷⁹ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.204-205

⁸⁰ Ibid., s.206

⁸¹ Thaarup Jörgen. Methodism with a Danish face. 1998. s.206

⁸² Ibid., s.200

3.14 Växt

Det bästa sättet att få en kyrka att växa är personligt engagemang i att bjuda in vänner. Det vanligaste svaret om man frågar människor varför de först kom till kyrkan är: ”Jag blev inbjuden av en familjemedlem.” Det näst vanligaste svaret är: ”Jag blev inbjuden av en vän eller bekant.” Det tredje vanligaste svaret är: ”Jag letade efter en ny kyrka.” Det fjärde är: ”Ett program som fyllde mina behov.” Om nu det bästa sättet att få en kyrka att växa är det personliga engagemanget så kommer olika typer av annonsering på andra plats i att få en kyrka att växa.⁸³

Det är inte alltid lätt att välkomna nya människor in i församlingen. Medlemmar som varit med länge kan ibland känna att de förlorar kontrollen när det kommer nya människor in i församlingen. Det kan ta mycket psykisk kraft att välkomna nya medlemmar in i församlingen även för dem som är sociala och älskar sällskap. Det är viktigt för en församling att skapa en välkomnande atmosfär.⁸⁴

Att få återvända till centrum i kristendomen, att få elden att ta ny fart och värma hela församlingen handlar inte om att tillsammans **göra** den uppståndne till centrum i församlingen utan att upptäcka att den uppståndne **är** centrum i församlingen.⁸⁵

Att finna denna sanning tillsammans i hela församlingen är en hjälp till växt.

Församlingarna måste hitta ett sätt att kommunicera med samhället som får budskapet att komma fram och bli förståligt. Den som lever nära människor och hör vad de har att säga kan åstadkomma ett sådant sätt att kommunicera. Språket i våra kyrkor måste vara sådant att människor förstår vad som sägs.⁸⁶

De kyrkor som växer går ett steg längre i att öppna upp kyrkan för andra människor i samhället än bara för dem som tillhör församlingen, här öppnar man inte bara upp kyrkan för olika verksamheter utan man ser till att involvera församlingsmedlemmar i de olika verksamheterna som kommer in i kyrkan.⁸⁷

⁸³ Crandall Ron. Turnaround strategies for the small church. 1995. s. 94-95

⁸⁴ Ibid., 1995.

⁸⁵ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.148

⁸⁶ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.188-189

⁸⁷ Crandall Ron. Turnaround strategies for the small church. 1995. s. 97

Kristen tro är personlig men kan aldrig bli privat.⁸⁸ Därför är vi alltid beroende av varandra i en församling.

3.15 Vägen till Fadern

Den enda vägen till Fadern är genom Jesus Kristus men det finns många vägar till Jesus Kristus. Det finns många olika sätt att evangelisera på, många olika sätt för människor att möta Jesus.⁸⁹

Korset är ett så gigantiskt mysterium att ingen av oss kan göra anspråk på att ha mutats in dess enda sanna innerbörd. Snarare är det mer en plats dit vi kan gå genom många olika dörrar. Vi möts aldrig i vår egen tolkning av det som hände på korset, vi möts vid själva korsets fot. Där får vi lägga ner vår tolkning med all dess rika sanning inför det som är vida större och rikare. Det kan inte vara möjligt att stå inför den korsfäste och hårt krama vår egen teologiska tradition. Inför honom måste vi komma tomhänta, vara sig det gäller att släppa taget om våra synder eller om våra rikedomar. Han är fullheten och försoningen, som går varje människa till mötes som färdas mot korset, oavsett vilket håll hon kommer ifrån.⁹⁰

Jesus talade aldrig om för lärjungarna vart de var på väg. Han förklarade heller aldrig varför just de var utvalda. Han kallade och lärjungarna följde honom. Tiden är inne för oss att följa Jesus. Vi moderna människor som är tyngda av rädsla och förtvivlan. Det är dags för oss att låta Helig Ande förvandla oss, så att vi, Guds folk, blir en ny gemenskap av vittnen. Vi lever i en tid mellan löftet och att löftet skall uppfyllas.⁹¹

Therefore as in every generation we are compelled to ask: What time is it in the church and the world? What are the signs of God's graceful reign? What kind of signs are we?⁹²

Kvinnorna gick till graven utan att ens tänka på att det de skulle göra var omöjligt för dem. Stenen som de skulle få bort från graven var ju alldeles för stor och tung. Varför gick de dit då? Man räknar med att någon tar hand om resten i en situation som denna. Man gör det man måste göra, man har en omedveten tillit till att man får hjälp med saker runt om.⁹³

Kanske bör vi göra lite mer som kvinnorna, gå med tillit till att hjälp kommer på vägen.

⁸⁸ Thaarup Jörgen. Methodism with a Danish face. 1998.

⁸⁹ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.199

⁹⁰ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996 s. 130

⁹¹ Vital Congregation Faithful Disciples. Vision for the church. The United Methodist Council of Bishops. 1990. s.17-18

⁹² Ibid., s.18

⁹³ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.138

4 Ledarskap

4.1 Inledning

Den allmänna tjänst, som alla kristna skall utföra, består i att utföra Guds uppdrag i världen.⁹⁴

Metodistkyrkan säger att både lekmän och ordinerade är kallade till ledarskap i kyrkan.

Guds kallelse att tjäna kyrkans är dels en inre kallelse till den enskilda människan och dels en yttre kallelse genom kyrkans prövning och bekräftelse. Förmånen att tjäna som ledare i kyrkan är kallelsen att vara med om att förbereda församlingen och hela kyrkan för Guds uppdrag i världen⁹⁵

Detta innebär att det är församlingen som tillsammans tjänar Gud för världen, inte att ledarna i en församling tjänar församlingen utan uppgiften i ledarskapet blir att bygga upp församlingen för att den tillsammans skall tjäna världen.

Tjänsten som ordinerad – Äldste är kallad att tjäna och förvalta ordet, sakramenten och kyrkans lära och ordning samt att utföra samma tjänst och ansvar som en diakon. Genom dessa särskilda uppdrag inviger de ordinerade sitt hela liv till arbete i kyrkan och till uppbyggandet av den allmänna tjänsten. Tjänsten som ordinerad får sin prägel på tre sätt: Den är helt överlåtten till tjänande och ledarskap i Jesu Kristi efterföljd, den är helt inriktad på att heliggöra livet och den besjålas av en strävan att göra alla tjänster i församlingarna till verksamma delar av den världsvida kristna gemenskap.⁹⁶

Här skiljer sig ledarskapet mellan ordinerad och lekman genom att den ordinerade blir avskild till att ägna hela sitt liv åt kyrkans tjänst.

4.2 Historia

Metodismen bygger på tillämpningen av de bibliska texterna och hur man använder sig av dem idag. Detta är en uppgift som varje Metodistförsamling har att jobba med om församlingen vill styrka sin förståelse av att vara en kristen församling och en metodistförsamling.

Varje metodistförsamling kan genom arvet från John Wesley läsa bibeln på det sätt som Wesley och hans likasinnade gjorde, för att i dag kunna tolka bibeln och använda den på samma sätt som Wesley gjorde på sin tid.⁹⁷

⁹⁴ Kyrkoordningen ”Tjänst, tjänande och ledarskap” §110 s.85

⁹⁵ Kyrkoordningen ”Tjänande och ledarskap” §115 s.86

⁹⁶ Ibid., §116 s.86

⁹⁷ Thaarup Jörgen. Methodism with a danish face. 1998.s.38

Wesley beskriver uttrycket "rise of methodism" på samma gång sitt eget engagemang och bidrag för metodismen och att metodismen i sig själv blir något som uppstår som Wesley mottager, administrerar och organiserar.⁹⁸

Det är en genialisk beskrivning även när man tänker på församlingen och hur den utvecklas. Församlingen består av ett antal människor som lägger sitt eget engagemang och bidrag i församlingen. Församlingen förändras i och med att andra människor kommer med, verksamheten kanske förändras och det blir något som uppstår som ledarskapet mottager, administrerar och organiserar.

4.3 Utveckling

Det var en man som kom på besök vid ett katedralbygge på medeltiden. Han gick fram och frågade en av murarna: "Vad gör du?" "Jag murar" svarade muraren. Mannen fortsatte och frågade ytterligare en murare: "Vad gör du?" "Jag murar en strävpelare" svarade muraren. Mannen som var på besök fortsatte runt bygget och frågade ytterligare en murare vad han gjorde. Mannen fick till svar: "Jag bygger en katedral"!!⁹⁹

Ännu en beskrivning på en utveckling som sker. Visserligen en utveckling i tankesättet på tre olika murare som höll på med ungefär samma sak, men förklarade samma sak på väldigt olika sätt. Det är viktigt att veta vart man är på väg, särskilt för ledarskapet. Åt vilket håll för ledarskapet församlingen och är församlingen medveten om åt vilket håll församlingen förs? Att veta vilket mål man har hör absolut till ledarskapet. Skall man bygga en katedral så är det av högsta vikt att veta att det skall bli en katedral och vem skulle veta det om inte den som är byggherre i första hand. Sedan är det byggherrens uppgift att se till att alla som jobbar med projektet vet vad som skall komma ut av det, annars kommer det att bli världens röra.

Det är den ordinerades plikt att vägleda hela Guds folk genom tjänandet, Ordet, sakramenten och förvaltningen av kyrkans ordning och lära. De som är ordinerade utövar sin tjänst tillsammans med alla kristna, särskilt med dem som de leder och samarbetar med i tjänsten.¹⁰⁰

⁹⁸ Ibid., s.49

⁹⁹ Malm Magnus. I lammets tecken. 1996. s.9

¹⁰⁰ Kyrkoordningen "Tjänsten som ordinerad" 1997 §303 s.120

Besluten som fattas skall ligga så nära församlingen som möjligt. Kyrkan behöver decentraliseras. Vägen från idé till handling skall vara så kort som möjligt. Vi behöver skapa en kyrka där människor blir kreativa och får blomma ut.¹⁰¹

Metodistkyrkan i USA har under de senaste åren startat församlingar med tanke på att de skall passa storstaden och dess tillväxt.¹⁰²

Timing och tålamod är en av de viktigaste punkterna när det gäller utvecklingen för små församlingar, det är inte lika viktigt när det gäller större församlingar. Man bör vara flera som känner in pulsen i en liten församling. Det räcker inte med enbart pastorns intuition.¹⁰³

Allt kan inte ändras på en gång, flexibilitet i ledarskapet från situationen i utvecklingen.¹⁰⁴

4.4 Prästrollen

Prästen som i sig själv ingenting är paradoxalt nog, som Guds tjänare, är en oundgänglig gestalt i världen. Prästämbetet är inte något självvalt och isolerat ämbete, utan står alltid i relation till församlingens kallelse, som är Guds kallelse till tjänst för människor.¹⁰⁵

Pastor – ledare i församlingen har en herdefunktion, en ledande roll och en uppsamlande roll.¹⁰⁶

Apostlarna, Paulus och första generationens predikanter kan man kalla evangelisations team. De var högst två år på samma plats i någon by. Andra generationen av ledare var permanent boende på platsen de var. Det var de som organiserade församlingarna och motiverade andra människor till att missionera.¹⁰⁷

Prästen är alltid relaterad till församlingen men har sin identitet i Jesus Kristus.

Att gå in i tjänsten som präst innebär att förmedla budskapet genom hela sitt liv.¹⁰⁸

Det prästen är talar högre än det han säger!¹⁰⁹

¹⁰¹ Thaarup Jörgen. Methodism with a danish face. 1998. s.219

¹⁰² Frank Thomas Edward. Polity, Practice and the Mission of The United Methodist Church. 1997. s.26

¹⁰³ Crandall Ron. Turnaround strategies for the small church. 1995 s.37

¹⁰⁴ Ibid., s.106

¹⁰⁵ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.170

¹⁰⁶ Thaarup Jörgen. Methodism with a danish face. 1998. s.30

¹⁰⁷ Ibid s.222

¹⁰⁸ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.168-171

Martin Lönnebo har skrivit ner fem prästdygder:

Glädje och lydnad i ämbetet

Äkta fromhet i kärlek, tro och bön

Teologisk insikt

Personlig mognad

Kunskap och erfarenhet¹¹⁰

Stig Jonsson önskar att prästerna i staden skall förstå vilka gåvor de är utrustade med.

Tillsammans med den helige Ande kan prästen möta den sekulariserade människan som bor i staden. Prästen kan se stadsborna som bundsförvanter och inte isolera sig från dem. Låta människorna få möta allvaret och friheten i evangeliet och inte moralisera över dem.¹¹¹

Många av de ledande kyrkorna har bara rester kvar av sitt tidigare medlemsantal. Kända pastorer har dött eller gått i pension och de har inte ersatts av nya jämlika ledare.

Färre och färre ledare i samhället blir medlemmar i kyrkan.¹¹²

4.5 Ökade krav

Prästens roll har förändrats. Från förkunnelse och undervisning har det administrativa arbetet vuxit och tar mer tid. Förr kom folk till kyrkan av sig själv. Nu är det ett jättejobb att motivera folk till att komma till kyrkan. Dagens präster måste göra bra reklam för aktiviteterna och sig själva.¹¹³

Kravet på prästerna har växt. Förr var auktoriteten och respekten för den andlige ledaren så stor att prästens dåliga sidor minimerades. Dagens präst klarar sig inte längre om han eller hon endast kan förkunna.¹¹⁴

Dagens präster förväntas att vara det bibeln talar om:

- Evangelister
- Herdar
- Profeter
- Lärare

¹⁰⁹ Ibid., s.171

¹¹⁰ Ibid., s.172

¹¹¹ Ibid., s.172

¹¹² Frank Thomas Edward. Polity, Practice and the Mission of The United Methodist Church. 1997.s25-26

¹¹³ Thaarup Jörgen. Methodism with a danish face. 1998. s.223

¹¹⁴ Ibid., s.223

Dessutom skall prästen i likhet med ledare i andra verksamheter vara den dynamiska och organiserande ledaren. Prästen är församlingsbladsredaktören i likhet med journalisten och reklamfolk. Prästen är konsulenten i stil med rådgivare och experter. Prästen skall vara terapeuten med psykologiska drag. Prästen bör inte vara över 30 år men skall ha en livserfarenhet som en 50 åring.¹¹⁵

Många pastorer arbetar i församlingar som inte alltid är så aktiva och framåt, utan förväntar sig att pastorerna som anställda skall vara tusenkonstnärer och allt i allo, vilket de inte är utbildade till. Alla har det inte lika men många förväntas stå för mycket mer än att vara församlingens pastor¹¹⁶

Det viktigaste i en prästtjänst är att predika ordet. Visheten som nådegåva är viktigt att en präst söker. I storstaden är frågan angående om våra församlingar vet hur viktig innebörden är av att vara Gudsfolk. Detta är en fråga som prästerna idag har att jobba med. Att samla människor i storstaden inför bibelordet måste vara av högsta prioritet, för att kunna ge kunskap och medvetenhet om att församlingen är bärare av den kristna kyrkans framtid.¹¹⁷

Detta avsnitt går inte ihop! Å ena sidan skall prästen göra allt och å andra sidan är det Ordet som skall stå i centrum . Hur skall vi någonsin kunna få bra förkunnelse och undervisning om prästernas tid allt mer tas upp av administrativt arbete? Prästens roll bör vara att förkunna, undervisa och själavårda för att bygga upp församlingens andliga liv.

4.6 Den lilla församlingen

Så gott som alla böcker som är skrivna och relaterade till prästämbetet i små kyrkor betonar att det viktigaste hos pastorn är hur bra han/hon är på relationer. Ibland jämför man små kyrkor med en släkt eller familj.¹¹⁸

I en undersökning som är gjord bland pastorer som lyckats vända trenden för små nedåtgående församlingar visar det sig att pastorerna och församlingarna är ense om vad pastorns främsta gåvor är.

It's that the "gifts and skills" of turnaround pastors that are most noticed and valued by their members are in line with the pastors' self-evaluations, namely: (1) loving and working skilfully

¹¹⁵ Thaarup Jörgen. Methodism with a danish face. 1998. s.223

¹¹⁶ Kabinettets rapport till årskonferensen 2007

¹¹⁷ Jonsson Stig. Staden, människan och Gud. 1993. s.156-158

¹¹⁸ Crandall Ron. Turnaround strategies for the small church. 1995. s29

with people, (2) preaching alive and meaningful messages from the Bible, and (3) modelling a personal faith and offering a vision of hope.¹¹⁹

Pastorerna säger att kärlek och acceptans är den viktigaste delen i att vända den nedåtgående trenden i en kyrka. På andra plats kommer initiativ från pastorn. Man kan också vända på det och säga att det effektivaste sättet att inte få en församling att vända är att ha en pastor som inte tar ledarrollen. Om en kyrka skall kunna vända sin trend så måste pastorn ta ledarrollen.¹²⁰

De pastorer som leder små församlingar till nytt liv och mognad tar avsiktligt vara på de gåvor som människor har i sitt lärjungaskap och matchar ihop det med uppgifter som passar, även uppgifter som många ser som pastors uppgift.¹²¹

¹¹⁹ Crandall Ron. Turnaround strategies for the small church. 1995. s.31

¹²⁰ Ibid., s.32

¹²¹ Ibid., s. 122

5 Konklusion

Det finns ett klart och tydligt budskap till oss att vi som församling måste finnas där människor finns. Enda chansen för oss att göra det är att vi i församlingarna utrustas för att möta människor ute i samhället i vår vardag. Sättet det kan göras på är att gång på gång liksom Simon Petrus få ta del av Jesus Kristus. Gå på gudstjänst, finnas i församlingen, höra kanske samma sak om och om igen, på det sättet blir vi rustade.

Vi kan inte få hela sanningen på en gång utan det krävs ett ständigt flöde av Guds ord och Helig Andes verk i oss. Om vi kan få insikt i detta kan vi nå ut till människor på ett helt annat sätt. Församlingen som nådemedel är utmärkt, men då måste vi ta oss dit, fysiskt gå dit.

Att vi måste finnas i samhället där människorna finns och att vi måste öppna upp våra kyrkor för människor var det inte svårt att hitta argument för.

Tydligt är att målet med våra kyrkor och församlingar är att göra lärjungar, det finns det inget tvivel om. Som vi har stött på under resans lopp så är det inte en självklarhet att människor går till kyrkan längre utan det krävs av individen att han/hon bjuder in familj och vänner till kyrkan. Detta är frukten av att församlingarna har blivit mindre och det naturliga arvet att gå till kyrkan har försvunnit. Därför måste församlingarna jobba på ett annat sätt med att knyta personliga kontakter.

Pastorns roll blir att förkunna, undervisa och själavårda. Församlingen måste ta vara på de nådegåvor som vi har att tillgå i församlingen. Låta var och en hitta sin plats så att vi kan fungera som den kropp som Jesus är ett med.

De troende i kyrkans begynnelse ”deltog troget i apostlarnas undervisning”. Detta kan vi lära av idag. Att på något sätt delta i undervisning om Jesus Kristus är viktigt som församlingsmedlem för att få trygghet och kraft att bära budskapet vidare. Det är vi som församling som skall bära budskapet om Jesus Kristus vidare ut i världen.

Varför ställde Jesus samma fråga så många gånger och varje gång han fick ett svar av Simon Petrus så svarade han på samma sätt?

Det var inte var för sin egen skull. Jesus frågade inte Simon Petrus om han älskade honom för att Jesus så gärna ville höra svaret att han var älskad.

Om vi tänker lite på hur vi själva fungerar så är det ju så att om vi har något att säga som vi tycker är väldigt viktigt, så försöker vi förmedla detta. Förmodligen så säger vi det inte bara en gång utan vi fortsätter att på olika sätt få den som vi talar med att förstå, att detta som jag säger nu är jätteviktigt.

Kanske är detta samtalet mellan Jesus och Simon Petrus ett av de viktigaste samtalen som någonsin har funnits! Här får Simon Petrus chans, att gång på gång säga till Jesus, ansikte mot ansikte att han älskar honom. Jesus får i sin tur säga till Simon Petrus att han skall vara en herde för Jesus får och att han skall föra Jesus får på bete.

Här på stranden vid Tiberiassjön rustas Simon Petrus för att vara just klippan i den kristna kyrkan. Här får han gång på gång svara Jesus att han älskar honom och detta kommer att vara till stor hjälp för honom när han skall ut och vittna om Jesus.

Han har fått träffa den uppståndne Jesus. Han har fått tala med honom. Han har fått äta med honom. Han har fått säga att han älskar honom gång på gång och har fått höra Jesus säga till honom att han skall ta hand om hans får.

Samtalet vid Tiberiassjön gäller oss alla. Simon Petrus rustas för att vara en herde för den kristna församlingen. Vi är fåren Jesus pratar om och Simon Petrus blev en herde som vittnade om den uppståndne Jesus för den kristna kyrkans födelse!

Vi får inte vara rädda för utveckling i våra kyrkor. Om vi skall som kyrkoordningen säger ”vara öppen för att vägleda och vårda alla människor på den plats som församlingen finns” så har vi nog inget val när det gäller att utveckla vårt arbete i församlingarna.

Finns där människor finns, vara klara och tydliga med budskapet. Det är församlingen som är bärare av budskapet ut i världen, församlingen skall tjäna den stad den finns i.

Ledarskapet skall utrusta församlingen.

6 Avslutning

Det har varit intressant att jobba med detta ämne. Då kyrkan idag ser ut som den gör är det viktigt att fundera på hur församlingar och ledarskap fungerar.

Litteraturen har hjälpt mig att finna belägg för mina tankar. Det har varit intressant att läsa om kyrkorna i USA då vi som metodister ofta hänvisar till dem.

Ämnet församling är något som alla församlingar skulle sätta sig in i och studera.

Jag skulle gärna lägga tid på och studera detta ämne närmare i framtiden.

Till slut så vill jag säga att jag tror att församlingen har sin givna plats i samhället!

Bexell Göran,

Grenholm Carl-Henric
1997	Teologisk Etik, En introduktion
Författarna och Verbum Förlag, Stockholm
Frank Thomas E
1997	Polity Practice and the Mission of UMC
Abingdon, Nashville
Jonsson Stig
1993	Staden, människan och Gud, KM-förlaget 1993
KM-förlaget, Aneby
Kabinettets rapport till åk 2006	
Kabinettets rapport till åk 2007	
Metodistkyrkans
Centralkonferens
1997	Kyrkoordningen
Pärnu
Källstad Thorvald
1981	Trons Väg
Förlaget Sanctus, Stockholm
Lundberg Lars-Åke
2002	Tillsammans i gudstjänst
Verbum Förlag, Stockholm
Malm Magnus
1999	Fotspår i glastrappan
Symposion, Eslöv
Malm Magnus
1996	I lammets tecken, Artos bokförlag och Bokförlaget Libris
Artos bokförlag och Bokförlaget Libris, Skellefteå och Örebro
Ron Crandall
1995	Turn Around Strategies for the small church
Abingdon, Nashville
Svenska Bibelsällskapet
2001	Bibel 2000
Splichal NV, Belgien
Thaarup Jörgen
1998	Methodism with a Danish Face
Washinton DC
The United Methodist
Council of Bishops,
1990	Vital Congregations Faithful Diciples
Vision for the Church
Graded, Nashville

